

AZ AGOSTYÁNI, TATA-TÓVÁROSI, VÉRTESTOLNAI PLÉBÁNIÁK KÖZÖS LAPJA - 2016. 07. 31. - XXVI. ÉVF. 4. SZ.

Változás

Életünkben minden változik. Hirtelen vagy alig észrevehetően, de minden változik. Nagyon sokszor félünk a változástól, sőt az is előfordul, hogy betegesen félünk tőle. Szeretnénk a megszokottban elbújni, abban biztonságot lelni. Így szeretnénk biztosítani magunknak a meglévő jót. És közben talán még több jót veszítünk el.

S vannak olyanok is, akiknek szinte lételemük a változás. Nem bírnak megmaradni egy helyben, betegesen félnek az állandótól. A szüntelen változás rabjai, mintha a változás lenne az egyetlen jó. Pedig nagyon sok maradandó, örök érték is van.

A megszokottban, de a változásban is mindig van valami jó, amit felhasználhatunk a javunkra. Sokkal inkább az a kérdés, hogy mennyiben egyezik meg Isten akaratával. Ne a külsőre, hanem a lényegre figyeljünk. Ha Isten akarata az állandó, akkor ne változtassunk. De, ha Isten akarata a változás, akkor tegyük meg azt! A sok külsőséges mögött vegyük észre az egyetlen, benső, örök értéket: Isten akaratát!

Életünk egy folyamatos változás. És a világ egyre gyorsabban változik. Nem maradhatunk le a változástól, a lelki életünkben sem maradhatunk le a változástól. Keressük meg mindenben Isten akaratát. Itt és most, ebben a helyzetben mit kíván tőlünk, mi Isten akarata? Ezt tegyük meg szenvedélyes szeretettel. Még ha első látásra nem is nagyon tetszik. A változás mindig egy lehetőséget hordoz magában, sokszor pedig egy még jobb lehetőséget. Ahogy Avilai Szent Terézia szokta mondani: A jónál mindig van egy még jobb. Miért nem látnánk ezt meg?

Miért nem tennénk ezt meg? Ne ragaszkodjunk a jóhoz, ha van nála még jobb is!

Lelki életünkben, a lelkipásztorkodásban, a plébániai munkában van egy betegség – ami tönkre tehet mindent – úgy hívják, hogy: „Így szoktuk!” (Persze most nem a szokások ellen beszélek. Vannak jó szokások is. Vannak örök törvények, szokások is. De ha van náluk jobb?...). A Szentlélek mindent és mindenkit megújító frissességével kell mindig megélnünk életünket és lelki életünket.

Hagynunk kell, hogy az Úr vezessen bennünket mindig. Együtt kell vele működ-nünk a magunk és mások javára.

És azt se felejtjük el, hogy az Úr még a látszólag rossz, kellemetlen dolgokból is tud valami jót kihozni számunkra! Isten akarata, annak keresése és megtevése a legnagyobb jó számunkra.

Egyházunk, egyházmegyénk, plébániánk is folyamatos változáson megy át. Csak magunkra gondolva: 270 éve épült fel templomunk, a kapucinus atyák hosszú évtizedekig áldásosan szolgálták a tóvárosi és környékbeli híveket, majd jött a feloszlás, az újrakezdés, Tata újbóli elhagyása, az egyházmegye atyák szolgálata...

Egyházmegyénkben, plébániáinkon most is hatalmas változások kezdődnek. Olyan változások, amik nem rajtunk múltak. Keresünk és meg kell találnunk bennünk Isten akaratát és együtt kell vele működ-nünk a jóról a még jobbra.

Először is, egyházmegyénknek új főpásztora van, Dr. Veres András püspök atya személyében. Apostolutód, a Szentatya nevezte ki, Isten most rajta keresztül vezet bennünket. Nagyon fontos, hogy hagyjuk magunkat vezetni általa és amennyire lehet segít-sük munkáját.

Másodszor, új lelkipásztora lesz egyház-kozségeinknek, Váradi Kristóf atya személyében. Most már nem csak egyedül én, hanem közös-ségben, ketten fogjuk szolgálni a testvéreket. (Sőt, szeptemberben egy kispap, Both Zoltán is plébániánk lakója lesz másfél hónapon kereszt-ül.) Újabb lehetőség Is-ten akaratának keresésére és megtevése. Újabb összefogási lehetőség.

Harmadszor pedig, a három plébánia mellé egy negyedik is csatlakozik, ezentúl Baj plébániát is mi fogjuk ellátni. Bizonyára ez majd strukturális változásokat is okoz majd az egyházkozségek életében. Próbáljuk úgy megoldani őket, hogy mindannyiunk javára váljanak a változások. Fogjunk össze egymásért!

De végül is minden változáson túl a lényeg ugyanaz marad. Isten keres bennünket, be kell fogadnunk az Ő kegyelmeit. Keres-nünk kell Istent, keresnünk kell Isten akara-tát. Keresnünk kell a még jobb összefogást, az együttműködés lehetőségeit. Segítenünk kell egymást az üdvösség útján.

Albert atya

A Szent Péter körtemplom búcsúja

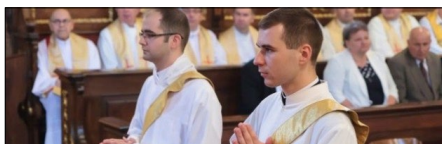
2016. július 24-én, vasárnap 15 órakor volt a Szent Péter körtemplom búcsúja. Ekkor került megáldásra Markó Gyula atya emlékére állított kopjafa is.

Új egyházközségünk Baj

Örömmel tudatjuk, hogy Dr. Pápai Lajos püspök, apostoli kormányzó rendelkezésének értelmében 2016. augusztus 1-jétől Albert atyát egyéb megbízatásai érintetlenül hagyásával megbízta a baji plébánia oldallagos ellátásával. Isten hozta a bajiakat!

Segédlelkészünk Váradi Kristóf!

Nagy örömmel tudatjuk, hogy Dr. Pápai Lajos püspök, apostoli kormányzó rendelkezésének értelmében 2016. augusztus 1-jétől Váradi Kristóf lesz templomunk káplánja. Megkülönböztetett és kiemelt szeretettel várjuk templomainkban Kristóf atyát!

Az agostyáni temető ápolása

Az elmúlt időszakban komoly erőfeszítéseket tettünk annak érdekében, hogy az agostyáni temető gondozott és méltó kegyeleti helyé váljon. A kerítés építése, thuják ültetése, a temető kitisztítása és a hulladéklerakó leválasztása hatalmas lépés, amit a Tatai Városgazda Nonprofit Zrt. munkatársainak és az Agostyáni Önkéntes Tűzoltó Egyesület tagjainak köszönhetően sikerült megtenni. Kegyeleti okokból is fontos a temető rendbetétele és rendben tartása, ezért ügyeljünk a temető ápolására, tisztaságára.

Búcsú Vértestolnán

Június 12-én volt templomunk búcsúja. Az ünnepi szentmisén hagyományosan német egyházi énekek hangzottak el. Az ünnepi szentmisét Havassy Bálint atya mutatta be. A búcsú napján felavattuk a II. világháborúban a település határában lezuhant repülőgépek áldozatainak emlékkövét. Az ünnepi megemlékezésen részt vett és köszöntőt mondott dr. Völner Pál államtitkár úr, az emlékkövet plébánosunk, Albert atya és Jákob János tábori lelkész áldotta meg.

Bérmálás

Június 12-én, vasárnap a 10 órai szentmise keretében dr. Pápai Lajos püspök úr kiszolgáltatta a bérmálás szentségét. Imádkozunk, hogy a szentségben részesülők hitükben megerősödvé, felnőtt módon szolgálják Istent és embertársaikat!

Hittanos kirándulás

2016. május 21-én került megrendezésre a tavaszi hittanos kirándulás, melynek célállomása ezúttal Pannonhalma és környéke volt. Közel 40 gyermekkel indultunk útnak, a délelőtti órákban érkezünk meg az apátságához, ahol már vártak minket és 1,5 órás idegenvezetés keretein belül megismerkedhettünk a kolostor épületével, történetével és bepillantást nyerhettünk a szerzetesek mindennapjaiba.

Egy kis szabadprogram, pihenés, fotózkodás, fagyizás után Bakonytérdre vezetett az utunk, ahol a templomban a gyermekek Szent Márton tiszteletére litániát imádkoztak, míg a felnőttek többsége az ebédet kezdte el készíteni számukra.

A jó hangulatú ebéd és desszert után átutaztunk a szomszédos Ravazdra, ahol a kilátóig tettünk egy gyalogos túrát. Fent megcsodálhattuk a szép környezetet és panorámát, valamint az erdős rész tökéletesen alkalmas volt egy számháborúra. Lefelé jövet útba ejtettük a ravazdi forrást, majd a felfrissülés után hazaindultunk.

Itt szeretnénk még egyszer megköszönni a lehetőséget és a segítséget Hortobágyi Arnold OSB testvérnek és a ravazdi Pirgi családnak, valamint azoknak a szülőknek, akik a szállításban segítettek, hogy ilyen szép számmal tölthessünk el együtt egy tavaszi napot.

Mészáros Oszkár

Tünékeny pillanat

két lánc talp között
éppen elfér egy bükk törzs
a lomb még visszánéz

Esti mise

harangozásokor
bagoly űzi a holdat
a torony körül

Történelem

várvonal, ahol
a falak összeértek
daliás idők

Botos Ferenc

Könyvajánló

A Szent István Társulat gondozásában július 6-án magyarul is megjelent *Ferenc pápa „Amoris laetitia”* kezdetű apostoli buzdítása a családban megélt szeretet öröméről. Az Amoris laetitia, amely elsősorban lelkipásztori szempontok mentén haladva megerősíti az evangéliumi tanítás változhatatlanságát, ugyanakkor a szeretet és az irgalmasság szellemében önvizsgálatra, a testvéri odafigyelés fontosságára, az önhibájukon kívül reménytelenségbe sülyedt házaspárok és családtagok segítségére bátorítja a püspököket, a lelkipásztorokat és minden katolikus hívőt, hiszen – ahogy a Szentatyai buzdítás 1. pontjában írja – „A házasság válságának számos jele ellenére a család utáni vágy továbbra is eleven, és ösztönzi az Egyházat, főként a fiatalok között. E vágy válaszáként a családra vonatkozó keresztény üzenet valóban örömhír.” A kiadó hisz abban, hogy a családok, az emberek otthonai között jelen lévő egyház, a plébánia tudja legjobban és legeredményesebben ezt a szeretet öröméről szóló pápai dokumentumot a családok számára fontossá tenni, annak jelentőségét hirdetni és hozzájuk eljuttatni.

Úgy élni, hogy....

Pár hete olvastam egy régebbi cikket Bálint Sándor boldoggá avatási eljárásáról. Korábban csak annyit tudtam róla, hogy néprajztudós, témája Szeged és környékének népi élete, valamint a népi vallásosság. A hír, hogy boldoggá avatását kezdeményezték örömmel töltött el és egy gondolatfolyamot indított el bennem. Vajon milyen életet kell élni ahhoz, hogy valakit szentté vagy boldoggá avassanak? Példamutató élet, csodatétel és mindezek dokumentálása úgy, hogy a szigorú feltételeknek eleget tegyen. Bálint Sándor csodatétele 2013-ban történt, amikor egy agyhalott asszonyt 3 hónapig életben tartottak, hogy gyermeke megszülethessen. Az orvosok többször lemondtak a magzatról, de egy imacsoport Bálint Sándor közbenjárásáért fohászzkodott, és a baba egészségesen jött a világra. Vajon ha majd a szülészobába kerülök eszembe fog jutni vajdás közben elmondani egy fohászt? És ki nek a közbenjárását fogom kérni? A Boldogságos Szűz Máriáét? Vagy a Nagymamám kérem meg, hogy a Mennyben esedezzen értem és gyermekemért? Pedig ő nem is szent. Nincs róla papírja. De személyes életemben mégis összekötő kapocs köztem és az Úr Jézus között. Nemcsak ő, a Nagymamám, hanem a Nagypapám, egy Ismerősöm...Mikor imádkozom nemcsak őértük, hanem hozzájuk is. Tudom, hogy míg éltek, nehéz döntések előtt mindig jótanácsokkal láttak el, így megkérdem őket is. És ha jól figyelek, a szívem mélyén hallom, mit válaszolnak. Pedig nem szentek. Papíron nem. De az én személyes életemben igen. Mert úgy éltek, hogy példát mutattak kedvességből, önfeláldozásból, szeretetből. Személyesen tapasztaltam

meg ezeket, így életük rám gyakorolt hatása még nagyobb. Szerencsésnek mondhatom magam, hogy vannak „személyes szentjeim”, ha lehet így nevezni őket. Szerencsések vagyunk, hogy az Egyház újabb és újabb szenteket állít elénk, akiket bár személyesen nem valószínű, hogy ismertünk, életük története mégis példaként szolgálhat előttünk.

„Benned is rejtőzik valahol egy hős, próbáld ki, te vagy a felelős” szól az ismerős sláger a Hétköznapi Hősökről, akik nem világot mentenek, mint a superhősök. DE életeket igen. Egy kedves szó, mosoly, egy jól irányzott kérés, feladat vagy a mindennapi derű az, amivel lépten-nyomon befolyásoljuk a

körülöttünk lévő embertársainkat. A legérdekesebb és izgalmasabb az, hogy sose tudhatjuk előre, hogy mi az a szó, gesztus, cselekedet, ami megváltoztathatja a másikat: egy fél órára örömet szerez neki, egy napra való energiával tölti fel, vagy a veled való találkozás során tudatosodik benne élethivatása. Minden ember arra törekszik, hogy életében maradandót alkosson az utókor számára. De nem mindenkinek a tárgyi alkotás adatott meg. Jézus nemcsak megmutatta, de szívünkön keresztül segít úgy élni, hogy ne csak életünkben, hanem ÉLETÜNKKEK alkosunk maradandót.

Fehér Dóra

Érdekességek Nagyboldogasszony ünnepéhez kapcsolódóan

Augusztus 15. Mária mennybemenetelének ünnepe, magyar nyelvterületen Nagyboldogasszony és egyben Magyarország Mária oltalmába ajánlásának emlékűnnep. Vajon tudjuk-e hány Boldogasszony ünnep van egy évben? És honnan ered a Boldogasszony megnevezés?

A Boldogasszony elnevezés eredetéről 2 elmélet alakult ki: az ősi magyar hitvilágból vagy latin elnevezések fordításából származik. Kálmány Lajos 19. században végzett gyűjtése és a Mária ünnepek elnevezései alapján jutott arra a megállapításra, hogy Boldogasszony ősvallásunk istenasszonya. A krónikák hagyományai szerint Szent Gellért tanácsára a térítők a hitvilág Boldogasszonya és Szűz Mária közötti hasonlóságot használták fel a Mária tisztelet meghonosítására. Ennek köszönhetően már az Árpád-kortól óriási tisztelet övezi a Boldogságos Szűz Máriát, a magyarok Boldogasszonyát. A másik elmélet szerint Szűz Mária két leggyakoribb jelzője a boldog és az asszony, amelyek latinból történő fordításából jött létre a Boldogasszony kifejezés. Az egyházi évben szinte minden hónapban találunk Mária ünnepet, amelyek többsége a magyar nyelvterületen a Boldogasszony nevet viseli. A legfőbbek: Gyertyaszentelő Boldogasszony (január 23.), Gyümölcstőlő Boldogasszony (március 25.), Sarlós Boldogasszony (július 2.), Havas Boldogasszony (augusztus 5.), Nagyboldogasszony (augusztus 15.), Kisboldogasszony (szeptember 8.) A népi kalendáriumokban január hónapot Boldogasszony havának nevezik, hiszen ekkor ünnepeljük 1-én Mária Istenanyaságát és 23-án Gyertyaszentelőt.

Esrebano Murillo:

Az áldott Szűz mennybemenetele 1670.

A 19. századig a katolikus magyarság himnusa a Boldogasszony Anyánk kezdetű népdal volt. Legkorábbi írásos változatát egy bencés szerzetes énekeskönyvéből ismerjük 1715-ből, a 18. század végén pedig már nemzeti énekként említik.

Több néphagyomány is kötődik Nagyboldogasszony napjához. Sokáig dologtöltő nap volt, főleg az asszonyokra vonatkozóan: tilos volt kemencében sütni, folyóban fürödni stb. Úgy tartották, ha Nagyasszony szépen fénylik, jó borteremés van kilátásban. A 20. század elejéig a magyar nyelvterületen virágszentelés, virágáldás volt ezen a napon. A moldvai csángók ezen a napon gyógyfüveket szentelnek, hogy füstjével a betegeket gyógyítsák.

Fehér Dóra

Pio atya kegytárgybolt

Nyitva tartás:

Hétfő: szünnap

Kedd-péntek: 9-17

Szombat-vasárnap: 8-12

Ifjúsági- és Hittantábor, Bakonyszentlászló

Egyházközségünk nyári ifjúsági tábora idén Bakonyszentlászlón volt július 3-9. között, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Tatai Csoportjával közös szervezésben. A szálláshelyünk a MMSZ Nyugat-dunántúli Régió Szent László Pihenőházában volt. Az épület korábban idősök bentlakásos otthonaként funkcionált, így a felszereltsége minden szempontból nagyon jó volt. A táborban 24 fiatal, ill. gyermek mellett 9

fő segítő vett részt. Példaértékűnek tartom, hogy ennyien áldozták fel szabadságukat, szabadidejüket az egyházközségi tábor érdekében, főleg, hogy az előkészületek már jóval korábban megkezdődtek: lelki programok kidolgozása, táborhely megtekintése, bepakolás, bevásárlás. Szeretném megemlíteni azt is, hogy ebből a 9 főből négyen voltak a Plébániai Tanácsadó Testület tagjai. Albert atya sajnos elfoglaltságai miatt csak 2 napot tudott velünk tölteni, így a lelki programok irányítására Péter Pál atyát kértük fel, aki már többször táborozott velünk, és örömmel elvállalta a feladatot. Vele érkezett hozzánk a belorusz származású, de magyarul is igen jól beszélő Anton testvér is, aki jelenleg a posztnoviciusi idejét tölti Olaszországban, de most ott is nyári szünet van, így velünk tudott jönni. A gyerekekkel ő is nagyon hamar megtalálta a hangot – Péter Pál testvér esetében ez nem is volt kérdés! A helynek egyetlen hiányossága volt, strand nem volt elérhető közelségben – a legközelebbi Pápa 3 óra lett volna oda és ugyanennyi vissza. Így viszont maradt a sok túra, foci, méta, tollaslabda, beszélgetés. Helyenként szinte sporttábor jellegűvé vált a napi beosztás: a 25 kilométeres Kőris-hegyi túra után még közkívánatra le kellett menni a focipályára, és nagypályán (!) játszani. Hát, nem volt gyenge, a gyerekek persze szédületesen gyorsan regenerálódnak. Magam is kénytelen voltam rájönni, hogy nem vagyok már 11 éves kislány: a Kőris-hegyi meredeken két ilyen korú fiatal hölgy nyomában jártam. Ők mentek legelő, és amikor végre kinyögtem egy

lankásabb részen, hogy akkor most várjuk meg a többieket, már kapkodva szedtem a levegőt, a pulzusom meg 200 körül lehetett. Hiába, no, én sem leszek fiatalabb. A túrák alatt megnéztük a zirci apátságot, benne a műemlék könyvtárat, valamint Csesznek várát is.

Az esték mindig közösen teltek. Az első este bemutatkozó játékokat játszottunk, vidáman kezdtük a tábort. Idén egyébként 6 újoncot is avattunk, akik először jöttek táborba, a legtöbben már 4-5-6-sok éve táboroznak velünk. Aztán a többi este a komoly témaké volt: beszélgettünk az irgalmasság évéről, mások elfogadásáról, az adás-kapás örömeiről. A témákat Péter Pál atya felvezetése után kiscsoportokban beszéltek meg, majd nagy körben röviden beszámoltak a csoportok beszélgetéseikről. Egyik este pedig a fiatalok által felvetett témákról beszélgettünk: a hivatásokról, amelynek keretében meghallgathattuk a két kapucinus testvér hivatás-történetét, a családok egységéről, valamint a viccesnek szánt témafelvetésről, a szép lányokról. Utóbbi esetben kiderült, hogy ez a szépség kérdés erősen relatív, a külső-belső szépség közötti árnyalatokról nem is beszélve. Ennek kapcsán azért tartottunk egy egyszerű kis szépségversenyt, felpezsdítve a tábori hétköznapiakat.

Utolsó nap szokás szerint hosszabb csöndes elvonulás volt, délből záró szentmise, majd a délutáni játékok – köztük a hagyományos lányfoci – után vidám szalonnasütéssel, beszélgetéssel zártuk az idei tábort.

A tábor megvalósításáért és támogatásáért szeretnénk köszönetet mondani Tata Város Önkormányzatának, az MMSZ Nyugat-magyarországi Régiójának, Bondor Lajos MMSZ tatai csoportvezetőnek, a Tatai Szent Imre Közhasznú Alapítványnak, a Pikantó Étteremnek, a Sanitas Gyógyszertárnak és Fehér Tamásnak.

Füles János

Újra 722.!

Április 30-án hivatalosan is megalakult Tatán a 722. Öveges József Cserkészcsapat egy ünnepélyes zászlófelvonás keretein belül. Markovics Milán Mór főhadnagy tábori és csapatlelkészen kívül – aki egyébként csapatunk megálmodója – a programra meghívtuk Tata város több egyházközségének és intézményének a képviselőit is, illetve a piarista rend tagjait. Eljöttek viszont szögyéni cserkészársaink és a Magyar Cserkész Szövetség csapatalapítási összekötői, illetve Vastag Viktor kerületi vezető tiszt is.

A vendégek és érdeklődők az Öveges-szobornál vehettek részt az alakulási ceremónián, amire minket, cserkészeket a cspk. Horváthy Dénes készített fel.

Az egyik őrünk vitorlással, a másik kerékpárral érkezett. Öveges József ugyanis nagyon szeretett vitorlázni, de gyakran járt biciklivel is. A piarista atya szobra cserkész nyakkendőt is kapott, majd következett a zászlófelvonás, amire Lencsét és Barnit léptette ki a parancsnok.

Nagy élmény volt a cserkész induló eléneklése, hiszen ez volt a csapat legelső zászlófelvonása. Ezt követően a csapattagok elmondták a cserkész törvényeket. Kovács Csaba Albert atya is buzdított bennünket, majd megáldotta a csapatot. Meglepetésként ért bennünket, hogy nem csupán lelkileg töltődve zárjuk az alakulást, hiszen Dénestől megkaptuk cserkészegyenruhánk első különleges jelzését, a 722-es felvarró.

Az ünnepség végeztével uzsonna vette kezdetét a Kastély téren, ahol sok közös kép is készült. Az első „rendbontásban” csak a 722-es csapat vett részt. Ez volt a szinte már elengedhetetlen ’Dénes-döntés’. Miután a csapat ezzel a sajátos módszerrel tisztelgett a cspk. előtt, a közös játék sem maradhatott el többi cserkésztestvérünkkel.

Azt hiszem, ezt az alkalmat a csapat minden tagja nagy örömmel ünnepelte, hiszen ez az első mérföldkő a csapat történetében, éppen ezért sokáig tudunk belőle erőt meríteni... a következő programunkig legalábbis, ami hamarosan itt van!

Németh Anna

722. Öveges József Cserkészcsapat

„Mint aki szolgál”

Interjú Váradi Kristóf atyával

Honnan származik? Milyen volt neveltetése, gyermek- és ifjúkora?

Egy Győrásszonyfa nevű kis faluból származom, ez Pannonhalma környéke. A családban a negyedik, egyben a legfiatalabb gyermek voltam, két bátyám és egy nővérem van. Nagyon szép gyerekkorom volt. Szerencsésnek mondhatom magam, mert egy szerető családi légkörben nevelkedhettem fel. Középiskolába a győri bencésesek gimnáziumába jártam, ahol nagyon jól éreztem magam, nagyon összetartó csapat alakult ki a kollégiumban, volt egy különleges hangulata számomra az egész ottani légkörnek. Érettségi után közvetlenül a győri papneveldeben folytattam a tanulást.

Mikor és hogyan döntötte el, hogy a papi hivatást választja? Családja hogyan fogadta döntését?

Elsős vagy második általános iskolás voltam, amikor eldöntöttem, hogy pap leszek. Gyerekkori álmom volt. Különbözőbb eseményhez nem tudom kötni ezt a döntésemet. Nagyon jó plébánosaim voltak, akik nagy hatást tettek rám, mindegyik bencés szerzetes. Szerettem ministrálni, érdekelték a hittanórák, bár ez önmagában még nem biztos, hogy elég lett volna arra, hogy erre feltegyem az életemet. Már így utólag tudom, hogy volt, aki nagyon sokat imádkozott és böjtölt az én hivatásomért. A papi hivatás elfogadása egy olyan döntés, amit

minden nap meg kell újítani. De minden értékes dolog ilyen: dönteni kell a házastárs, a család, a barátok mellett, még a nehezebb időkben is, és elfogadni, hogy vannak az én akaratomnál magasabb szempontok is.

Mi papi jelmondata és miért ezt választotta?

Újmisés jelmondatom Lukács evangéliumából való: „mint aki szolgál” (Lk 22,27). Sokat töprengtem a jelmondatomon a szentelés előtt, de nem volt olyan mondat, ami megérintett volna. Egy barátom ezekben az időkben adta kölcsön Joseph Bernardin bíborosnak A béke ajándéka c. könyvét. Bernardin bíborost, aki az USA-ban volt püspök, hamis vádakkal meghurcolták, bemocskolták, majd amikor tisztázni tudta magát, kiderült, hogy rákos beteg. Ezt a könyvet halálos betegségének utolsó stádiumáig írta. „Mint aki szolgál” – ez volt a jelmondata. Megfogott ennek az embernek az alázata, és a krisztusi lelkilete. Nem találtam jobb mondatot, ami egy egész életen át figyelmeztethetne hivatásom lényegére. Nem az én személyem a lényeg, hanem az, akinek szolgálók.

Püspök atya hozzánk nevezte ki segédlelkésznek. Milyen a kapcsolata Albert atyával? Mennyire ismeri Tatát és a környező településeket? Milyen várakozásokkal tekint az elkövetkező időszakra?

Albert atyával akkor találkoztam először, amikor hazatért a Szentföldről és egy ideig a sze-

mináriumban lakott, de szorosabb kapcsolataunk nem volt. A Szent Kereszt templom plébánosa, Havassy Bálint atya tanárom volt a szemináriumban. Mindketten győri bencés diákok voltak, így van valami közös a múltunkban, még ha sok év különbséggel is jártunk oda. Remélem, jól együtt tudunk majd dolgozni. Tatát és a környékét nem igazán ismerem, csupán néhány alkalommal jártam itt. Ezt bizonyos szempontból előnynek gondolom, mert nincs előítéletem vagy különleges elvárásom. Próbálok a jelmondatomnak megfelelően élni és minél több tapasztalatot szerezni.

Végül kérem, üzenjen valamit Olvasóinknak Porciunkula ünnepére.

A búcsú mindig figyelmeztet arra minket, hogy mindig van újrakezdés. Ezek nagyon jó alkalmak arra, hogy elmenjünk gyónni, letegyük a terheinket, hogy tiszta lappal induljunk tovább. Alkalom arra, hogy többet imádkozzunk, hogy megálljunk kicsit és Istenre figyeljünk. Kívánom mindenkinek, hogy a Porciunkula-búcsú igazi felüdülés legyen!

Szerkesztette: Jánoska Tibor

Ismét visszatér a Kapucinus plébániához a Baji Egyházközség

Dr. Pápai Lajos püspök, apostoli kormányzó rendelkezésének értelmében 2016. augusztus 1-jétől baji plébánia oldallagos ellátásával Kovács Csaba Albertet atyát bízta meg. E döntés szerint a Baji Egyházközség a Tatai Kapucinus plébánia közösségéhez csatlakozik.

A baji hívek számára nem idegen, a Kapucinus plébánia, hiszen, 1947-ig a Kapucinus atyák látták el a település híveinek lelki gondozását. Az Egyházközség az Árpád-kortól egészen a török hódoltság végéig a veszprémi püspökséghez, azon belül a budai főesperességhez tartozott. A török kiűzetése után az egyházközséget a győri egyházmegyéhez csatolták, amely a tatai plébánia filiája lett. 1745-ben katolikus németek érkeztek Moson megyéből a községbe. A hívek lelki gondozását a tóvárosi kapucinus atyák végezték. A Baj-i Római Katolikus Egyházközség 1931. május 10-én alakult meg, levált a tatai plébániától, aminek közel 250 évig filiája volt. Az önálló egyházközségi élet Gallina Ugod kapucinus atya Bajra költözésével kezdődött meg.

A baji Assisi Szent Ferenc római katolikus templom a falu közepén, egy dombtetőn áll, így uralja a település főterét. A templom tornya, a településre érkezők tekintetét már messziről magára vonzza. A templom, a francia rokokó sajátos német változatában, copf stí-

lusban épült. Főhomlokzata gazdagon tagolt, bejárata vörös márvány félkör kerületű kapu, amely felett boltozatos ablak nyílik. A templom egy hajós. A copf stílus jegyet a templombelső főpillérein végigfutó parkány alatti copfkonzterű díszítés adja. A belső tér gazdagon díszített, több szobor és kép található benne. Csodálatos a dél tiroli Sangtutrich (Ortisei) községben készített szép dombormű keresztút, melyet táblaképszerűen fából faragtak ki és finoman festettek. A barokk stílusban készített stációk, képek, a templom hajót körbefogva lettek elhelyezve.

Az elő-szentély kupolában a Szentháromság freskója látható. A kép, a felhők felett az Atyát ábrázolja fehér szakállú öregemberként kezében joggal, ami az uralkodói hatalmat jelképezi. Utal arra, hogy az Isten irányít mindent. Az Atya mellett a Fiú jobb kezében keresztel. Az Atya és a Fiú között a világot jelentő Glóbusz. Éles fehér háttérben a Szentlélek galamb képében van ábrázolva. A kupola freskó alatti pilléren a négy evangélista ábrázolása látható.

A templom a 18. század utolsó évtizedében készült el, és „szerafikus (Assisi) Szent Ferenc tiszteletére felszenteltetett tekintettel arra a körülményre, hogy a tóvárosi kapucinusok végezték a rendszeres lelkipásztorkodást.” 1861-ben alakult meg a máig működő Rózsafüzér Társulat. 1895-

ben a templomot hatóságilag bezárták, mivel a kórus felőli csehboltozat közepén keresztben erősen megrepedt, megnyílt. Ennek kijavítása és a templom nagyarányú felújítása 1907-ben kezdődött. A következő év nyarán, 1908-ban a külső tatarozást végezték el, majd a templombelső berendezései, a főoltár, csillárok, képek, szobrok, és egyéb apróságok újultak meg.

A templom legutóbbi felújítása 2013-ban kezdődött meg a külső felújítási munkálatokkal, melyek kiterjedtek a tetőeresz csatorna hálózat kiépítésére, és az alapfalak szivárgó-vízelvezésének megvalósítására, továbbá a templom külső, teljes-körü színézésére, és a toronysüveg teljes körű újjáépítésére

2016. május 23-án a Győri Egyházmegye vértanú püspökének, Boldog Apor Vilmos emléknapján ismét a templom tornyon talált megszokott helyére a 210 éves kovácsoltvas kereszt, és a teljesen újjáépített torony süveg. E munkálatokkal ért véget a templom külső felújítása.

A településen a katolikus vallás, és a sváb hagyományok egymást éltető kapcsolatban léteznek évszázadok óta. Egymást kiegészítve, és támogatva teszik lehetővé, hogy a mai időkben is vasárnapi szentmiséken mindig megteljen a templom, és a sváb gyökök is velünk éljenek napjainkban is.

Pentz Imre

Veres András a Győri Egyházmegye új megyéspüspöke

A Szentatya május 17-én Veres András püspököt a Győri Egyházmegye püspökévé nevezte ki, áthelyezve őt a szombathelyi püspöki székből. Veres András 1959. november 30-án született Pócspertriben.

Tanulmányai:

- 1974-1978 – Győri Bencés Gimnázium
- 1980-1982 – Hittudományi Főiskola, Eger
- 1982-1983 – Hittudományi Akadémia, Budapest
- 1983-1986 – Német-Magyar Kollégium Gregoriana Egyetem, Róma, teológia szak
- 1986-1988 – Alfonsiana Egyetem, Róma, licenciátust szerzett morálteológiából
- 1989-ben Pázmány Péter Hittudományi Akadémián, doktorátust szerzett erkölcsstanból
- 1986. augusztus 2-án szentelték pappá Nyíregyházán.

Szolgálati helyek:

- 1988-1990 – káplán Mezőkövesden
- 1990-1996 – az Egri Papnevelő Intézet teológiai tanára és prefektusa
- 1994-1996 – a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karának docense
- 1996-1998 – a római Pápai Magyar Intézet rektora
- 1998-2006 – a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia titkára
- 1999. november 5-én II. János Pál pápa cissai c. püspökké nevezte ki.
- 2000. január 6-án II. János Pál pápa püspökké szentelte Rómában a Szent Péter-bazilikában.
- 2006. június 21-én nevezték ki szombathelyi megyéspüspökké, majd augusztus 5-én volt ünnepélyes megyéspüspöki beiktatása.
- 2015. szeptember 2-án megválasztották a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnökének.

Jelmondata:

„Adduxit eum ad Jesum” –
„Elvitte őt Jézushoz” (Jn 1,41)

Veres András győri megyéspüspöke székfoglaló beszéde

Az alábbiakban teljes terjedelmében közöljük dr. Veres András győri megyéspüspök szentbeszédét, mely július 16-án, a győri Nagyboldogasszony-székesegyházban megtartott püspöki beiktatásán hangzott el.

**Eminenciás Bíboros Úr,
Excellenciás Nuncius Úr,
Excellenciás Érsek és Püspök Atyák,
Főtisztelendő Paptestvérek,
Tisztelendő Szerzetesnővérek,
Testvéregyházak jelenlévő Képviselői,
Társadalmi és közélet tisztelt Képviselői,
Krisztusban Kedves Testvérek!**

A győri püspöki székbe való beiktatásom napján mindenekelőtt a gondviselő Istenhez száll imádságom, aki abban a rendkívüli ajándékban részesített, hogy néhány nap múlva megünnepelhetem pappá szentelésem 30. évfordulóját. Életem legszebb és legnagyobb ajándéka, hogy pap lehetek. Isten azonban sohasem méri szűkmarkúan az ő ajándékait. Abban a kegyben is részesített, hogy már tizenhetedik éve püspökként szolgálhatom az emberek üdvösségét. Most pedig az a megízteltetés ért, hogy a Szentatya, Ferenc pápa a Szent István által alapított Győri Egyházmegye püspökének nevezett ki. Fiúi engedelmességgel és szeretettel fogadtam el ezt a kinevezést, hogy ezután ebben az egyházmegyében szolgáljam a lelkek javát. Ezúton is megköszönöm a Szentatyának irántam tanúsított bizalmát és atyai szeretetének gondoskodását.

Remélem, nem tűnik szerénytelenségnek ha saját helyzetemet értelmezve Szent Pál jut eszembe, aki éjjeli látomása után készséggel

indult útnak Macedóniába, mert, ahogy írta: biztosak voltunk benne, hogy az Isten rendelt oda minket, hirdetni az evangéliumot (Ap-Csel 16,10). Szent Pálhoz hasonlóan az isteni gondviselésbe vetett hittel és bizalommal kezdem el most szolgálatomat a Győri Egyházmegyében.

Bátran kezdem el a munkát, mert tudom, hogy az isteni segítségen túl az emberek támogatására is bízton számíthatok. Pápai Lajos püspök úr, hivatali elődöm kispap koromban előljáróm volt. Akkor is megtapasztalhattam segítőkészségét, ezután is biztosan számíthatok rá. Ugyanígy bízok a többi püspöktestvérem támogatásában is.

Főtisztelendő Paptestvérek! Rendkívüli kegyelem az, hogy Krisztus papságában részesülhettünk. Ezáltal mindnyájunknak megvan a saját felelőssége Isten előtt. De ez a felelősség az Egyházban közös. Mindnyájunknak külön-külön, de együtt is Krisztushoz, a legfőbb Pásztorhoz kell igazodnunk. Most arra kaptam megbízást, hogy ezt a közös felelősséget a Győri Egyházmegyében egybe hangoljam, koordináljam. Mindenki felé teljes bizalommal fordulok, és mindenkire feltétel nélkül számítok. Segítsetek, hogy munkánk ne legyen hiábavaló, hanem erőinket és egyéni képességeinket egyesítve eredményesen építsük az Egyházat és szolgáljuk a ránk bízottak üdvösségét!

Örömmel állapítom meg, hogy szép számban működnek az egyházmegye területén szerzetesek és olyan elkötelezett világiak is, akik bizonyára szívesen segítségemre lesznek a lelkipásztori, a hivatali, az oktatási és a karitászmunka szervezésében és végzésében.

Lelkipásztori munkámban eddig is nagy figyelmet fordítottam hitünk igazságainak szisztematikus és apologetikus kifejtésére, hogy a gondolkodó ember az értelem útján is közelebb kerülhessen Istenhez, és kész legyen Istennel élő kapcsolatba lépni. Isten titkainak intellektuális megközelítéséről nem mondhatunk le, bár tudjuk, hogy ez önmagában elégtelennek bizonyulna az imádság, a liturgia és a tevékeny szeretet nélkül. Nagyon örülök, hogy az egyházmegye területén több egyetem is működik. Ezért megelégedéssel tölt el, hogy ezután több teológiai tanár is a munkatársam lesz. Számítok inspiráló és kreatív segítségükre nemcsak a kispapok és a világi hallgatók képzésében, hanem a papi továbbképzésekben és a pasztorális munka tudományos szintű megszervezésében, különös figyelemmel az egyetemi hallgatókra és oktatókra.

Nagyon számítok a hitoktatók lelkes és áldozatos szolgálatára is, hiszen az iskolai hitoktatás lehetőségével jól kell élnünk. Nagyon sok gyermek családtagjai – saját hiányosságait megvallva – kérik tőlünk a segítséget, hogy gyermekeik útját Isten felé tudják irányítani. Érezzük megtiszteltetésnek ezt a bizalmat, amit a szülők kifejeznek irányunkba!

Közös örömünk az, hogy vannak katolikus iskoláink, így részt vehetünk a jövő nemzedékének szellemi és lelki formálásában. Ez nemcsak az egyén, a vallásos családok vagy az Egyház, hanem az egész magyar társadalom javát is szolgálja. Kedves óvónők és tanárok! Erősítsen bennünket minden nap e nemes felelősség érzése!

folytatás a következő oldalon...

A tavalyi családszinóduson is gyakran elhangzott, és Ferenc pápa maga is többször kifejezésre juttatta, hogy a papképzés megújításának olyan utat kell nyitni, amelyben hangsúlyozottabban helyet kap a családpsztoráció. Ebből viszont értelem-szerűen következik, hogy az Egyház egész lelkipásztori munkájának is fokozottabban a család felé kell fordulnia. Ha ezt sikerül megvalósítanunk, akkor a hitoktatás és a fiatalokkal való törődés is megfelelő hang-súlyt fog kapni. Akkor egyre közelebb fo-gunk jutni ahhoz a célhoz, amelyet Ferenc pápa szeret így megfogalmazni: a plébánia legyen a családok családja! Akkor senki sem fogja magát magányosnak, kirekesztettnek, feleslegesnek érezni, hanem mindenki meg fogja találni a helyét és a feladatát Krisz-tus Egyházában. Vagy ha valaki valamiben mégis segítségre szorulna, mindig lesznek olyanok, akik a szamaritanus jóságosságával sietnek testvéreik megsegítésére.

Az Egyház akkor tölti be jól földi hivatá-sát, ha a társadalmi élet minden területén érződik a hívő emberek jelenléte és az evan-géliumi értékrend érvényesülése. Ez közös érdekünk a testvéregyházakkal. Isten orszá-gát kell építenünk minden politikai és kul-turális berendezkedésben. Néha valósan, máskor vélt módon veszélyeztetve látjuk ezeket az értékeket. De Testvéreim, legin-kább azonban mi tesszük ki veszélynek eze-ket az evangéliumi értékeket, amikor res-tek, gyengék vagy megalkuvók vagyunk a nem keresztény világ kihívásai előtt. A hívő ember össztársadalmi szinten, összefogva minden jó szándékú emberrel, fáradhatat-lanul törekszik minden ember közös javát szolgálni.

Kedves Testvérek!

Kármel-hegyi Boldogasszony ünnepén arra kérem mindnyájunk égi Édesanyját, hogy esdje ki számunkra Istennél hitünk és az Egyház melletti elkötelezettségünk megerősödését! Szent László és Boldog Apor Vilmos pedig legyenek közbenjáróink, hogy a kapott isteni ajándékokat mindig készek legyünk kamatoztatni! A Győri Egyházmegyében most induló szolgálato-mat Mindnyájatok imájába és a Szűzanya oltalmába ajánlom!

Győr, Nagyboldogasszony-székesegyház,
2016. július 16.

Dr. Veres András
győri püspök

Kedves Hívek!

Egyházközségeinkben történt változások miatt a miserendről és a programokról a kihelyezett plakátokon és hirdetőkön, illetve honlapunkon tájékozódjanak. Megértésüket és türelmüket köszönjük!

Imádság:

Istenem, add, hogy az időt úgy használjam fel, hogy értékes legyen földi és örök életem számára. Óvj meg mindnyájunkat ebben az esztendőben minden bajtól, és a napok, hó-napok múlásával közelebb kerüljünk Atyai szívedhez. Szűz Mária, Isten Anyja, légy párt-fogóm szent Fiadnál.

Program:

10:00

Szentmise
Szent Kereszt Templom
(Kossuth tér 15.)

11:15

Szent Egyed Közösség előadása
Szent Kereszt Templom
(Kossuth tér 15.)

12:00– 13:30

Batys Ebéd

13:30 – 15:00

Közösségek bemutatkozása
Kossuth tér

*Magyar Máltai Szeretetszolgálat
*Katolikus Caritas
*A Harmadik Világ
Szegényeinek Szolgái
*Katolikus Shalom Közösség

16:00

Szentségimádás
Kapucinus Templom
(Bartók Béla út 1.)

Kossuth téren a standoknál a karitatív szervezetek mutatkoznak be és várják az érdeklődőket.

Elérhetőségek: Kovács Csaba Albert atya
cím: 2890, Tata Bartók Béla út 1. | telefon: 06/30/221-4403

A következő szám kéziratának leadási határideje: 2016. október 17. • Kérjük kézírataikat a tataikapucinus@gmail.com e-mail címre küldjék, és ne mulasszák el a határidőt! • Kéziratokat nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza.

APOSTOL. Az agostyáni, tata-tóvárosi, vérttestolnai plébániák közös lapja - 2016. 07. 31. - XXVI. évf. 3. sz. • Megjelenik évente hatszor. Felelős kiadó: Kovács Csaba Albert plébános. Szerkesztő: Jánoska Tibor. A szerkesztőség címe: 2890 Tata, Bartók B. u. 1. Tel: 34/ 380 019 Honlapcím: www.tataikapucinus.hu • Nyomdai kivitelezés: Baráth Nyomda Kft. Tata.

Hittantábor

Csángó gyermekek a Kapucinus templomban

Hittanos kirándulás Pannonhalmán

Búcsú Vértestolnán

722. Öveges József Cserkészcsapat

